

JELENKOR.

52. szám

Pest, kedden június 30kán

1835.

Foglalat: Magyarország (kinevezések; Hont megye új tisztikara.) Anglia (különféle indítványok; Times színt vált; Brougham két áldomása; Buxton, Evans, Ipswich.) Franciaország (Carrier; Wellington és Talleyrand szándékolt politikája; pairszéki ülések; Picot 's tőbbek.) Portugália (a' ministerium változtának okai; és egyebek.) Spanyolország (legújabb hírek a' hadból.) Olasz-, Németország és Belgium. Pénzkelet 's Gabonaár.

MAGYARORSZÁG.

Ő cs. kir. fölsége jun 9ki legfensőbb határozata szerint Rózsa Ferencz várad-olaszi plebánust 's tisz. kánonokot a' nagyvárad diák szertartású főkáptalan kánonokjává méltóztatott kinevezni.

Estei Ferdinand kir. főhg. ő magassága Erdélyből jöven június 28kán Pestre érkezett, de másfél napi mulatás után tovább utazott föl Bécsnek.

Tek. Nagy-Hont megye új tisztikara, a' már mult számunkban nevezett két alispánon kívül, következő: főjegyző Baloghy Imre, aljegyző: 1ső Bakay Ferdinand, 2ik Gyürky Medárd; lajstromzó 's levéltárnok Bakay László, tisz. aljegyzők: Fehérvári Miklós, Buócz Dénes 's Baloghy Elek; főadószedők: hadi Kubinyi Vilmos; házi Baross Károly; főbiztos Okolicsányi Károly; számvevő Nagy Antal; főügyészek: Vajda István 's Podhorszky László; alügyész Okolicsányi Luczián; tisz. alügyészek: Keviczky Antal, Sarnóczay János, Pongrácz Gyula, Laszkáry Miklós, Matulay Fridrik és Fricz Pál. Pörtárnok főbírói ranggal Ebeczky Pál Járásbeli tisztviselők: a' bozói járásban fő szolgabíró: Luka Sándor; al szolgabírák: Egrgy György és Vladár László; al adószedő Pruszkay József; esküttek: Gyürky Ambrus, Gracza János és Gyura Lajos; al biztos Kasza Bertalan; ipolyi járásban fő szolgabíró: Mártonfi Dénes; al szolgabírák: Gyürky Sándor és Laszkáry Lajos; al adószedő Ghéczy Lajos; esküttek: Lábody Gábor, Kasza Ágoston és Pongrácz Lajos; al biztos Pruszkay Dénes; — selmeczi járásban fő szolgabíró Sembery Imre; al szolgabírák: Stummer Ferencz és Boronkay Lajos; al adószedő Haan Titus; esküttek: Petróczy Lajos, Sembery Boldizsár és Okolicsányi Imre; al biztos Petykó József; — báthi járásban fő szolgabíró Majláth Lajos; al szolgabírák: Sántha Ágoston és Sarnóczay József; al adószedő Czece Elek; esküttek: Keviczky Ferencz, Verebélyi Ferdinand és Sztruhár Elek; al biztos Szabó József. Várnagy Kabzány László. A' választás két nap tartott június 23kán t. i. és 24ikén, és minden illő rendben ment végbe. Ugyan e' tiszt-ujtató-szék alkalmával az első alispáni hivatalról és országgyűlési követségről lemondott Majthényi Antal ur helyébe, táblabíró Tersztyánszky Antal ur választott országgyűlési követté.

A' nm. m. kir. udv. Kamara Reitzner János sóvári sótonna-fölvigyzót bárifai sómázszással, és helyébe Sóvárra Berzeviczy Gábor ugyanottani só-főfelügyelőségi practicanst nevezte ki.

A' nm. magy. k. udv. Kamara kebelbellel számvevőségenél Steiner Máté elhunytá által megürült accessistaságra Schöffmann István fizet. practicanst

's ez által megürült fiz. practicansságra Eberling Antalt alkalmazá. Ugyan a' nm. udv. Kamara Haveland Gáspárt neustifti 30adossá, a' pozsonyi kir. 30adnál pedig Kletvig Károlyt első 's Kriedel Adolfot 3ik tisztirnokká nevezvén ki, az ekkép megürült 3ik tisztirnokságra Dobisz Pál nyugalomban volt 30adi passu ilistát nevezé ki.

ANGLIA.

A' királyi titkostonács azt határozta, hogy a' londoni egyetem részire az alsóház által nagy szótöbbséggel szavazott felírásban kért szabaddéklével tagadtassék meg. Mondják, hogy a' szabaddék-megadás ellen a' titkos tanácsgyűlésben leginkább Richmond hg szólt. — Azon kormánybiztos, kire a' wolverhamptoni esetek kinyomozása bizva van, eleinte nem akará a' Times és M. Herald 's egyéb londoni lapok tudósítóinak megengedni a' megjelenhetést a' törvénszék üléseiben, mi végett azok ellenmondást tevén, a' kormánybiztos utasítást vett a' tudósítóknak az ülésekbe hocsáttatásuk végett. — Nem régiben, midőn Devonshireben Sir R. Peelre áldomásoztak, azt bizonyítá James Peel Cockburne ur, Peel közel rokona, hogy a' király Sir Robert Pelenek a' pecsét visszaadtakor könnyes szemekkel ezt mondotta: „Mig Ön, 's az ország mellettem van, addig semmitől sem kell tartanom. — Carbonell ur, ugyanaz, ki don Pedro ügyben olly fáradhatlanul buzgott, van azon készültek ügyviselőjévé kinevezve, mellyek az idegen ujonczfogadási tilalom felfüggesztetése következésivel Londonban a' spanyol királyné részire már megkezdődtek. Jun. 12kén már néhány nagy gőzhajót ki is béreltek sereg-szállításra Irlandból Spanyolországba. Carbonell urnál seregestül jelentik magukat olcsó áron, sőt hosszú hitre is fegyver-'s hadiszergyártók, de még pénzsegélyre is ajánlkoznak sokan. Indítvány is vala téve nyilvános gyűlésre, hogy ajánlásokat gyűjthesenek e' végre (tehát még is igaz volt a' minap eziránt kelt hír a' parisi csarnokon), de úgy találták, hogy a' már kész eszközök is elegendők 's így e' szándékon mint fölöleggen tuladtak. Napier admiral is a' spanyolföldre készül. — Durham lord majus 27én Ostendében hajóra szállott, hogy a' belga királyt meglátogassa; azonban nem kedvező szelek végett ismét vissza kelle az angol partokra térnie. — Az ipswichi választás, honnan két tory vala parlia-

menti követnek küldve, megsemmítettett, 's a' két megválasztott a' 15,000 ft stgre (150,000 p.f.) menő költségek megfizetésére is itéltetett. O'Connor Fergus választatása is megsemmítettett. — Eddig Irlandban Falmouth volt azon révhely, honnan a' rendesen induló 's érkező rakhajók a' középtengerre, 's Amerikába 's a' t. futottak ki. Egy idő óta azon tervvel foglalkozik a' parlament egyik biztossága: nem volna e czélszerűbb Valentiát tenni Irlandban illetén révfokká? A' biztosság e' másitást javasolja, mi Falmouthban nagy rettegést okoz. — Jun. 16ról jött hireknél fogva Wellington hg az alsóházban a' j. 15re jelentett indítványt, a' jun. 10ki, idegen ujonczfogadást tárgyazó kabinetparancs végett, visszahuzta. E' visszahuzás Londonderry marquisnak nem tetszett, 's megjegyzé, hogy mivel a' dolog ölylly igen fontos, reményli, bizonyosan más valamely lord fogja szóba hozni e' tárgyat. — Alava general és spanyol követ Londonban nyilvános felszólásban tudatja hivatalosan, hogy mindazon önkénytes, ki a' Spanyolország részire fogadandó seregben szolgálni akar, Delacy Evans ezredesnél jelentse magát, mert ő van e' sereg parancsnokául kinevezve. —

Az alsóházban jun. 11én kérdé Sir. R. Peel: való e, hogy az angol egyház vizsgálatára nevezett biztosság alakját 's célját, miat a' hírlapok említik, a' kormány megmásította? J. Russell lord: semmi egyéb másítás nem történt, mint hogy az előbbi kormánytagok helyett a' mostani kormánytagok léptek belé, mit Peel is természetesnek talált. — D. W. Harvey ur indítványt tön biztossággal kinevezésre, melly az angol és walesi kegyes alapítványok állapotját vizsgálja meg, hogy azok annál hathatósabbá tétessenek a' népnevelésre nézve. J. Russell lord és a' főügyész támogaták a' kormány részéről ez indítványt, melly is minden ellenmondás nélkül elfogadtatott. A' Times nagy dicsérettel említi e' körülményt, mi a' Timesnál a' torykhoz pártolta óta legelső példa, hogy t. i. ez öly indítványt hagyjon jóvá, mellyet valamely talradical tön, 's valamely whig támogata. E' körülményről így elmélkedik egy londoni levelező az Allg. Ztgban: „Szükség törvényt bont; miért ne másítaná meg tehát politikai nézetét a' Times is? Úgy is majd elnémet már a' toryk azon kiáltozása, hogy veszélyben az egyház“ ámbár a' Times a' conservativeknek választási alkalomkor jeles szolgálatokat tett. Már akár azt földőzték fel, hogy Irland mostani állapotjánál fogva polgári háborúra vezetne, ha az angolokat és skótokat felizgatnák Irland ellen; akár azt, hogy az egésze nézve okozott hatás még is csekélyebb volt, mint sem érdemes lett volna, hogy a' toryk a' katolikusok gyűlölségének 's a' mű-

vett világ megvetésének tárgyul tüzzék ki magokat; annyi bizonyos, hogy az eleinte ölylly harsány zaj lassanként mint valamely könnyű zivatar huzódott el, 's csak időnként hallhatni még messzűnne némi halk moraju' s mint egy távolgó 's elvonuló dőbörgéseket. Különösen észrevehetni e' változást a' Timeson, melly néhány nap óta sokkal enyhebb lön 's végre valamennyi vitás kérdést csak nem érintetlen hagyott. Valljon mit jelenthet ez? Zivatarelőtti csönd e ez, vagy szünet a' bekövetkező apály (Ebbe) előtt, mielőtt a' hullámok ellenkező irányra kezdenének duzogni? Még nem tudom, de mihelyt bizonyos nyomára jövök, közlendem. Elég tudni, hogy két nap óta Brougham lord ellen sem hozott fel semmi vádat a' Times, mit eddig még minden nap szünetlenül üzött. Sőt ma egy kis cikkelykében még kedvezni is látszik az ipswichi követek közül a' whig jeleltnek. Úgy szinte az idegen ujonczfogadást megengedő kabineti parancs ellen sem tett mindeddig még legkisebb ellenvetést 's a' t. — Az alsóházban jun. 11én egy benyújtott kérelem alkalmakor, melly azt kívánja: tiltassék meg a' katolikus tagoknak a' szavazás az angol egyházi ügyekben, fölzdultak ezek keményen, 's azt kívánták, hogy ölylly czélzások 's példázgatások helyett inkább tegyenek egyenes indítványt a' katolikus tagok esküje magyarázatára. O'Connell többek közt ezt nyilatkozatá: ő mint törvénytudó meg van arról győződve, hogy az eskü egyedül a' vallás ügyét illeti; 's mig egyenesen 's világosan ki nem mondatik, hogy az angol egyház jövedelmei a' protestans vallás, ő mindaddig nem szünend meg szózatával segíteni e' jövedelmek elintézését. — A' tory oldalon sokkal szelidebbek voltak most mint egyébkor, 's úgy látszik O'Connell leghevesebb ellenei is megvetési palást alatt azon meggyőződést rejttengetik, hogy O'Connell jó ügyet pártol 's a' hatalom, melly ellen küzd, ölylly sokra szabadítja föl, millyenek senkinek, más viszonyokban, nem engedtetnének meg. — Junius Gán tartatott London-tavernben a' reformbill-elfogadás után kivilágítás helyett alapított londoni szegényi házak 3dik évfordulati napja Brougham lord előlülése alatt. Mintegy 100 személy volt jelen 's közöttük O'Connell, Crawford, Patteson, Bannermann urak 's több parlamenti tag. Az áldomást a' ministerek egészségökre 's a' szegényi házak boldogulására Brougham lord következő szókkal kísérelé: „E' két áldomást együvé foglalom, mert azon intézet, mellynek alapítását ma ünnepeljük, eredetét azon nagy rendszabálynak köszöni, mellyhez ő fölsége ministerei ölylly szoros kapcsolatban állanak. Minthogy magam is azon ministerséghez tartoztam, melly e' reformbillt létesítette, némi átállást érzek ugyan ezen áldomás előadásán; mivel azonban

nyilván szemé mostan dítvány én a' kintek nek na dag g e' nag ves tá lünk, ha, u gedelm mostan a' felső juk!) a majd f ezen e több sz ban an re néz mondha sága m lik, vég zon eg népet az udv mellyn néptöl. lázva v után B javára mostan az unio nell sz ugymo hogy a nyi am pes. hatásib glia fö zonnya szünen csó tes lord el talható nek. — sület-a kömüv Beszéd zó műv 's nem dön. P szathar készíte rokat.

nyilvános ügyről van szó, úgy tartom, minden személyes érzést el kellene fojtanom, különösen mostan, midőn a' ministerek épen most hozzák indítványul a' testület-javítási javaslatot, melyet én a' parlamentjavítás dicső következtetésének tekintek. E' rendszabályt én valóban olly veteménynek nézem, melly után a' mostani kormány gazdag gyümölcsöket aratand. Hogy mindazáltal e' nagy sükert elérje, szüksége van a' nép szives támogatására. Igen is, olly fordulásban élünk, hol illy támogatás szükségesb mint valaha, úgy hogy soha ministeriumnak a' nép segédelmére nagyobb szüksége nem volt, mint a' mostaninak. Azon félelmes többségen kívül, melly a' felsőházban ellene szövetkezett (halljuk! halljuk!) az alsóházban is hatalmas ellenzék van, melly majd felét teszi a' tagoknak 's a' mi még rosszabb, ezen ellenzés összetartó egy, a' védpárt pedig több szakaszra oszlik. (halljuk! halljuk!) Azonban ámbár a' mostani ministerség küzdő erejére nézve idomszerűleg gyöngé, még is büszkén mondhatja, hogy erős mind szempontinak igazsága mind pedig azon jogok által, mellyek vezérlik, végre mind az ország támogatása által. Ez azon egyetlen ténasz, mellyre számolhat, 's ha a' népet cserben akarhá hagyni, hijában keresné az udvar kedvét, mert megvettette az udvartól, mellynek hízgelni akarna 's megutáltatva a' néptől, mellyet elárulna, kigúnyolva, meggyalázva volna kénytelen megbukni: "Ö.B. Többáldomás után Brougham lord O'Connell Danielre 's Irland javára is egy áldomást köszönte mondván, hogy a' mostani ministerség Irland fájdalminak, 's ez által az unio-felbontási kívánatnak véget vetend. O'Connell szivesen megköszöné, 's ezen utólsóra nézve ugymond minden, mit ohajt, csupán abból áll, hogy annyi igazság szolgáltatassék Irlandnak, mennyi ama' rendszabályt szükségtelemné tenni képes. Ha az irlandi nép a' reformbill jótékony hatásiban részesül, melly végső győzelmét Anglia főleg az irlandi 68 tagnak köszöni, úgy biztonnyal minden bontakozási izgás végképen megszünendik. Nagy lépés volna e' célra, ha a' dicső testületjavítás hasznai, mellyet J. Russell lord előterjeszte 's olly férfias, egyszerű, 's általható előadással kísért, Irlandra is kiterjesztetnének. — Nem rég ünnepezték az angol műegyesület-alapítás évnapja is Londonban, a' szabadkőműves-taverneben. Elölülő itt is Brougham volt. Beszédében a' miatt panaszkodék, hogy a' képező művészetek Angliában nem igen buzdítatnak, 's nem találunk annyi ótalmat, mint a' száraz földön. Példaul emlité, hogy a' festészet és szobrászathban a' művészek, csak hogy élhessenek, alig készítenek egyebet mint mellképeket 's mellszobrokat. „Igen szükséges, ugymond, hogy a' mű-

vészetet (Kunst) 's művészséget (Künstlerthum) pártolja az ország. (halljuk! halljuk!).“ Fájdalommal látja a' sok nyilvános helyet és épületeket, mellyek belőlakárfestészeti akár szobrászati szempontból szegényül vannak 's ó szerü szellemben műdarabokkal ellátva. Brougham beszédét hangos tetszéssel fogadá a' jelenvolt közönség 's minthogy rajziskolákat is fölállíttatni javasolt, a' hallgatóság illy intézetekre azonnal 500 ft stget irt alá. Polytechnikon, 's bővebb kiterjedésű oktatás természeti tudományokban mindenütt, de főkép gyárokat alapítani, szaporítani v. tökéletesíteni kívánó országban egyike a' fő sarkalatos kívánatoknak.

Az alsóház ülésében junius 15én a' testületjavítást tárgyazó törvényjavaslat rövid vita után másodszor is felolvastatott. A' vitában legfőkép Sir R. Peel és Stanley ostromlák a' javaslat azon részét és irányát, melly a' népnek ad hatalmat a' testület fölött, részint a' választás részint az ellenőrség által. A' javaslatmódosító indítványok akkorra halasztattak, midőn a' ház az egyes pontokat majd biztossági alakban fogja meghányni. A' radicalok is jelentének néhányat. — A' biztosság munkálattit junius 22én fogja kezdeni. Fowell Buxton ur indítványt jelente, melly a' 20 millio ft stg. további fizetését a' rabszolgaság-fölszabadítás következtetésében fölfüggesztetni javasolja, minthogy a' barnáknak kedvező 's a' törvényben kikötött föltételek meg nem tartatnak. Morpeth lord az irlandi tized-törvény javaslatot junius 26ra halasztotta el. Egyszersmind Sinclair ur kérdésére azt válaszolta, hogy a' kormány szomorító híreket vett nagy élelem-szükségről Irland nyugoti partmelléke nagy részében. — Mondják hogy Evans ezredes, ki az angol önkényteseket Spanyolországba készül vezérteni, parlament helyét azért nem hagyandja el, mivel nem fog azonnal eltávozni, 's még a' jövő ülés kezdete előtt reméli visszajöhetését. — Azok, kiket az ipswichi parlament választáskor a' választók megvesztegetése által bünösöknek nyilatkoztatott az alsóház, a' Newgate börtönbe vitettek. Még a' letett két tory követ ellen is feltartatik a' büntetés. Londoni lapok azt vélik, hogy Ipswich illy visszaélések ismétlése által választási jogát is elvesztheti. — Mind Dundas, mind Kelly, (a' letett tory követek) az új választáskor ismét fölkészülnek lépni — A' londoni csarnokon junius 16kán 20 nagykereskedő neve tüzeték ki, kik majus 29ki kötelezéseiknek eleget tenni képesek nem voltak. Úgy beszélük, hogy e' nevek száma e' hét folytában még öregbülni fog. Ezen személyek közönséges szokásnál fogvást a' pénzcsarnokból kirekesztetnek. — A' hirlapok tudósítói azon panaszkodnak, hogy J. Russell lord igen halkan beszél, 's beszé-

dét a' közönség alig értheti. Minthogy a' beszélő a' ház régi szokásánál fogva mindig az elnök felé fordul, el látszik Russell feledni, hogy őt az egész háznak kell hallania, mi legfőképp a' ház többsége fejénél legszükségesebb. — Az önkényesek számosan gyülekeznek, már a' jövő héten 500at fog a' biztosság küldhetni Spanyolországba. —

FRANCZIAORSZÁG.

A' pairszék ülésében jun. 13án az erőszakal behozott Carrier vádlott, még azt is nyilatkozatá többek közt, hogy a' tanuk Lyonban az első kihallgatáskor rettegésből sok ollyast vallottak, mi nem volt igaz, csak hogy a' fenyegető veszélytől menekedjenek. Egy fiatal embert azzal fenyegettek, hogy ilyen vagy amolyan vallomást tegyen, különben elfohasztják őt a' börtönben, és lánczra bilincsezik. Valóban be is csukták őt 40 napig, 's rothadt ruhával jött a' fogságból ki. Egy másikat egész csoport katonaság előtt térdeltettek le, 's ott csikarák ki belőle a' vallomást. A' vádlottak közül többen erősíték ezen előadás valóságát, 's Carrier több ollyas nevet említe, kiket tanuk gyanánt megidéztetni kívánt. Az elnök megigéré e' tanuk előhívását —

A' Nationalban ezt olvashatni: Azon fájdalommas hírt vesszük, hogy Trélat parancsot kapott: tartaná magát készen Clairvauxba utazásra (fékház, hova csak olly vétkesek szoktak küldetni, kik valami polgári csinyt, nem politikai vétséget követtek el). Lionne ur maga tehát csak azért vitetett ezen fékházba, hogy az aprilisi vádlottak védelmezőjének utat mutasson.

A' Messenger szerint: „Londoni levelek után tisztes kutfőből úgy látszik, hogy most munkás közlések történnek Wellington lord és Talleyrand hg közt a' spanyol politika ügyében. A' cél az, hogy Spanyolországban conservatív rendszer állítassék fel, 's ahoz idővel Portugália is csatoltassék. Wellington lord jót áll azon őszinte szövetségért, melly a' spanyol carlismus, és a' Lajos-Fülöp által Franciaországban személyesített rend közt álland fen, sőt még nemzeti szövettséget is ígért; Talleyrand herczeg pedig úgy véli, hogy a' spanyol törvény és V. Károly kedvesebbek az orleansi dynastiának, mint II Izabella kormányja, melly engedélyeket lesz kénytelen tenni, hogy legyőzze d. Carlost. Az éjszakai hatalmak e' két nagy politikai vitatkozását bizennyal nem fogják, legalább ezen szellemben, ellenzeni.“ —

A' Moniteur jun. 17én, nem hivatalos részében következő hirdetést közöl: „Minthogy a' királynak szándéka fölhatalmazni azon francziákat, kik mint francziák, e' sajtáságuk fentartása mellett, készek volnának a' spanyol királyné ő fölsége szolgálatjába lépni, azok kérelmét e'

fölhatalmazásra néve a' polgári törvénykönyv 21 cikkelye értelménél fogvást az igazsági ministerségnél nyujtsák be.“ Ezen adatok után mind inkább erősödhetni azon meggyőződésben, hogy a' franczia 's angol kabinet, kivált a' mostani, ohajtják ugyan a' spanyol ügyeket elintézni, de mind egyik saját szellemében.

A' pairkamara ülésében jun 15én több, a' követháztól elfogadott törvényjavaslat nyujtatott be, másokról tudósítás tétetett. A' gyarmati költségek vitatásakor az ottani rabszolgaság is szóba jöve. Montlosier gróf hevesen kikelt a' rabszolgaság mellett, panaszkodván, hogy azon emberbaráti düh, melly Angliában a' rabszolgaság eltörlesztését eszközlé, Franciaországot is kísértgeti. Helyeket idéze azután a' classicus írókból a' rabszolgaság-pártolásra, 's említe, hogy Cicero ugyan munkát irt de Officiis, 's abban a' legkényesb erkölcsi kötelezésekről értekezik, de soha a' rabszolgaság ellen nem szólott; úgy szinte az egyházi sz. atyák írásiban sem találhatni valmit a' rabszolgaság ellen! Nem is igaztalanság az a' barnák ellen, ha azt mondja az ember, hogy ők alábbvaló emberfaj, mint a' fehérék, vagy, hogy fajok a' fehér után következnek. Sőt a' barnákkal kereskedést XIV, XV, XVIIk Lajos és még maga Napoleon is őtalmazták. Nem védi ugyan a' szónok a' barnákkal rosbánást; de az ellen sem panaszkozhatni, hogy dolgoztatnak velők, mert nincs e' mindenki munkára kárhoztatva? E' szörnyű beszédre megjegyzé Mounier gróf: az, hogy a' rabszolgaságot valamennyi törvényhozásban föltalálhatni, épen annyit tesz, mintha azt mondaná valaki, mivel a' kínzást (tortura) valamennyi törvényhozásban föllelhetni, tehát ezt is meg kell ezentul is tartani. Leginkább csudálkozik azon állításon, hogy a' keresztyénség nem a' rabszolgaság-eltörles mellett szól, holott a' keresztyénség az napon eltörlé a' rabszolgaságot, mellyen megengedé a' rabszolga'knak, hogy Istenhez imádkozhassanak. A' legrégibb oklevelekben többnyire azt is olvashatni, hogy a' legjelesb nemesek rabszolgáikat lelkők üdvözülése végett, mint az illető kifejezés monda, gyakran szabadokká is tették. A' tengerügyi minister azt nyilatkoztatja, hogy a' kormány minden rendszabálytszívesen pártoland 's támogatónd, melly a' rabszolgaság ezelszerű eltörlesztését javaslandja. A' gyarmati költség törvényjavaslat 83 szózattal ellenelfogadtatott. — A' pairszék ülésében jun. 16kán a' név-felszólításkor tetemes számú elmaradást tapasztaltak. Semonville gróf sem jelent meg az ülésen. Carrier vádlott ismét és folyvást vonakodott minden választól, míg Audry de Puyraveau urat védelmezőjének nem engedik. Az elnök mindenkép ügye-

kezék őt rá beszélni. Hijában. Ekkor tanu hallgattaték ki ellene. Carrier nem állhatá, hogy ellenvetéseket ne tegyen vallomásira. Eleinte rövideket, 's mindig többszöröseket, míg végre azt nyilatkoztatá, hogy az országés vádtársai érdekében felhagy határozatával, 's meg fogja mutatni: mi becstelen részt vett a' rendőség a' lyoni nyugtalanságokban. Beszéde után az ülés fölfüggeszteték. Később szabadság engedtetvén neki szólásra, megmutatá, hogy az őreá tolt vádak olly férfit illetnek, ki tudósítója volt a' rendészetnek (Polizey) kit egyszersmind számos tanulót, mikép izgatá fel a' lyoni népet zendülésre. E' férfi neve Picot. — Megbizonyította továbbá Carrier azt is, hogy ő mind novemberben, mind aprilisben oda dolgozék befolyásával a' croix-roussei lakosokra, hogy azon foglyokat, kiket ezek agyon akarának lődözni, élte veszélyével szabadítsa meg, mint meg is szabadította. Névszerint neki köszönheti éltét Bouzer Dumolard ispán, titoknoka 's a't. Az ellene felhozott vádakát megczáfolván így Carrier Picot annyira szorongatá, hogy Picot végre maga is megvallotta, hogy szolgált a' rendészetnek. Chegaray ur tagadá, hogy Picot buzdította volna a' népet zendülésre, kit Fleury general a' hatóságokhoz küldött. Picot az elnök parancsára kivetetett. Ekkor több tanu kivallá ellene, hogy látták, mikép lőtt Picot a' seregre. Bizonyos Guille ur nyilvánítá, hogy egy zendülő csoport Picottól vezéreltetve házáat a' republica nevében megtámadta. A' megindulás a' gyűlésben lépcsőrül lépcsőre hágott 'skülönösen, midőn Picot visszahozatván maga is megvallotta, hogy Lyonba jött helyet keresni magának, 's ott midőn a' felkelőkhöz állott hogy tudósításokat tegyen cselekvéseikről, csak azon ohajtás lelkesíté őt, hogy a' kormánynak szolgáljon. (Picot, mint látszik, titkos kém gyanánt ment küldve Lyonba). Erre beszusan ra kiálta Girard August: „A' kormánynak szolgáló készségből történt e az is, hogy a' seregekre lőtt Ön? hogy egy házat kifosztott? hogy egy laktanyát (kaszárnyát) meggyújtott?“ Picot: „Csak tudósításimat akarám a' kormánynak tenni.“ Ezen rendész ügyviselő ellen ezekhez hasonló vádak halomra sokasodtak. Carrier arra kérte az elnököt: engedné meg, hogy néhány tanu látogathassa meg őt. Az elnök megadá ezen engedelmet, 's egész tömeg tanu kelt föl erre kérni 's nyerni hasonló engedelmet. — Ezen ülésben megint több pair nem volt jelen; a' tegnap is az ülésből kimaradt Semonville grófon kívül e' napon Laforrest, Praslin herczeg, Reinhard gróf, Lagrange és Labriffe urak is elmaradtak. — A' parisi csarnokban 16kán estve azon hir terjedt el, hogy Zumalacarraguy Bilbaot elfoglalta; Barcelonában 's Catalonia egyéb helyein az 1812ki

alkotmány kiáltatott ki, Saragossában a' nép felzendült, 's Burgosban a' republica hirdettetett ki. A' spanyol pénzkelet mind e' mellett növekedett, mi igen természetes, mert az előadott hírek lelkesedést mutatnak a' népben. — Gisquet ur, a' rendőrispán azt nyilvánítja, hogy nem igaz néhány lap azon állítása, mintha három vádlott ágyából vonczoltatott volna ki, 's sroszbánás és zaklatás közt hurczoltatott volna el a' Conciengeriebe. — Azon huszezer frank, mellyet az aprilisi vádlottak védelmezőji ezek 's családok számára segedelműl szántak, már összegyűlt. Most új adakozásra történt a' felszólítás. A' védelmezőkre rótt birságok fődözésire az aláírások ámbár lassabban szaporódnak, még is 4167 fr. 15 cent. van már aláírva. — Valamennyi párisi fegyvercsiszárnál házmotozás tartatott, megtudni: mennyi fegyver és lőszer adatott el Párisban egy év óta. — Az 1835ki országos névkönyvből kitetszik, hogy a' 459 követ közt 213 van dijas hivatalban 's így majd fele.

Niemojowski Bonaventura a' lengyel kormány utolsó elnöke az utóbbi zendülés alatt, Vauresben Paris mellett, június 17én meghalálozott.

A' pairszék ülésében június 17én ismét négy új vádlottat hoztak be erőszakosan, ugyanint Correa-t Pradel-t Didier-t és Bernard-ot. Az elnök kérdéseire egyik sem akart felelni. Pradel el akart távozni, de a' rendőrök erőszakkal visszatartották. Ő következőt nyilvánítja: „Engem a' Conciengerieben fölkerestek. A' mint öltözködém, a' fegyveres ügyviselők azt mondák: Sieszen Ön. Uraim, felelék nekik, nem szükség azt nekem mondaniok, hogy siessek; mert én már 14 hónap óta várakozom. Miután felöltözködém, kérdezém ezen embereket: elhatározták e erőszakos elvitetésemet? Igen, mondanak ők. Legyen! viszonzám, tehát el fogtok hurczolni. Levetem magamat a' földre, 's mindenbe kapaszkodám, a' mi közelembekad, ők ütöttek; 's minthogy a' házajtó és kapu épen zárva voltanak, mindenféle kegyetlen erőszakot követtek el rajtam. Mindenfelől löktek, vertek, döftek. Midőn a' lépcsőzetre jutottam, kivántam: engednének lábra állanom, hogy lemebessék, de nem engedtek. Mind ezt jegyzőkönyvbe foglalták; 's elolvasták azt előttem is, de annyira magamon kívül voltam, hogy belőle semmit sem hallottam, semmitsem értettem. Kivánom hogy most olvastassék fel.“ — A' jegyzőkönyv felolvastatik, melly erősíti, hogy Pradel és Bernadt erőszakosan hozattak a' törvényszék elibe — úgy szinte Didier is. Az ujdon behurczolt vádlottak semmikép sem akartak felelni, miért is a' tanúk további kihallgatásához fogtak. — Talleyrand hg. ismét elhagyta Parist és falusi jószágára költözött. —

A' pairszék ülésében jun. 17én Thion, Bertholat és Blanc vádlottak erőszakosan hozattak el a' Conciergerieből. Thion némi vádakra végre eltökélte magát, hogy hallgatásáról lemondva, felelni fog. Bertholat ellenben és Blanc állhatatosan megmaradtak határozatjoknál, 's az elnöknek semmi választ nem adtak a' kérdésekre. — A' Courrier Français 's más néhány párisi lap jun. 18án sokat beszélnek a' francia ministerség közlő másulásáról, 's azt hiszik, hogy a' doctrinair rész kilépend a' kabinetből.

PORTUGÁLIA.

Lissabon maj. 27kén estve: A' Diario do Governo ma már hivatalosan közlé m. Saldanha kineveztetését a' ministerség elnökévé 's egy uttal hadministerré. A' kormány többi tagjaira nézve is megvalósul az előleges híresztés. Palmella hg. külügyi, Loulé marq. (d. Pedro sógora's ezelőtt a' pairkamarában az oppositio tagja) tengeri, Carvalho vallási és igazsági, Campos finaczi, és Magalhaes belügyi ministerek. — Már régen foly hire, hogy a' zöldfoki (capverd) szigetekben az őrsereg egy része lázadást támasztott 's a' lakosokon iszonyu vérontást követett el. Most hiteles tudósítások érkeztek a' kormányhoz, mellyek a' történetet így adják elő: Azon kalózok közt, kik Portonál d. Pedro első expeditiojához csatlakoztak, találkozott néhány ama' szigetek portugáli gyarmatlakosi közül is. Eleinte mingyárt rossz katonáknak mutatkoztak ezek, később pedig még rosszabb alattvalóknak, mert szünetlen háborogtak, utóljára pedig egészen d. Miguelhez pártoltak által. Itt hasonlón hívek maradván az állhatatlanság szelleméhez, nem sokára ujolag a' pedroiakhoz tértek vissza, hol visszafogadtattak ugyan, de tengeri és külföldi katonákkal vegyittetve külön ezredet kelle képezniök. Két hónappal e' most szóban forgó zendülés előtt, a' kormány ezen ezredet a' zöldfoki szigetekre küldé. Martz. 21ike éjjelen st. Jagoban az ezred nyilvános zendülést ütött, megöldösé tiszteit, elfoglalá a' várost, d. Miguel királynak kiáltá 's három vagy négy nap szünetlenül rablást és gyilkolást üzött. — A' tiszthatóság itt nem vala képes véget szakasztani e' zabolátlanok dulakodásinak 's végre is a' lakosok magok fogtak fegyvert visszatorlásra 's másodszeri megtámadás után kiüzék a' zajongókat a' városból az ezek által előre lefoglalt hajókra. Erre a' város visszanyeré nyugalmit, a' háborgók pedig 2 szardíniai hajón a' szigetről elvitorláztak, és pedig mint eleinte mondák, egyenest Genua felé, hogy d. Miguelnek szolgálatajokat ajánlhassák; azonban St. Philipp szigeten már ki akartak szállani; de az őrsereg ágyulövésekkel fogadva őket, kénytelenültek ezen szándékkal föltagyni 's tovább eveztek Bravo

sziget felé. Itt minden ellenállás nélkül kiszállván rabláshoz fogtak 's mintegy fél millió frankot összeragadozván, a' szardíniai hajókat más két portugáli hajóval cserélék föl, 's a' szigetről 25kén eltávoztak. Ezóta nem hallani felőlük semmit. A' gibraltari szoroson, hol szemmel tartják őket, még nem eveztek keresztül. Lissabonbu' 400 fegyverrel 2 hadihajó küldetett ki fölkerestetésükre.

A' portugáli ministerség, mint följobb irtuk, egészen megváltozott. A' főváros népsége örvendő e' változáson, mert az új kabinetben a' pártok legkitünőbb fejeit látja egyesülve, azonban csudálkozik az okokon, mellyek e' rögtöni változást létre hozták. Némellyek szerint az egész változásnak oka a' királyné szives vonzódása Nemours hghöz (Lajos-Fülöp egyik fíjához) kivel Parisban volt alkalma megismerkedni, 's ki neki, mint mondják, megtetszett. Az özvegy császárné, 's Freire és Silva Carvalho (az új ministerek közt is van egy Carvalho, de ennek keresztnéve Manoel Antonio) ellenzék ez új házassági szándékot, de Palmella még inkább rá beszélé a' királynét. Támogatá Palmellát az egész arisztokratia és camarilla, mellyek más oldalról a' kilépett ministerek és az özvegy császárné ellen alattomban cseleket szöttek. A' dolgok illy helyzetében midön statustanács tartatnék a' királyné új összekelése iránt, 's a' volt ministerek nagyobb része kétségbe huzná: valljon a' francziák királya megegyeznék e' a' szándékban, minthogy fíját talán a' franczia királysági örökös is illethetné, rögtön elővon Palmella zsebéből egy levelet Lajos-Fülöptől, mellyben ez fíjára nézve a' királynéval összekelése iránt előre is megegyezését adja. Világos vala ebből, hogy Palmella már rég avatottja volt ez ügynek 's az egész dolog az ő alattomos cselszövénye. Mások ismét, 's ezek után a' Times, így említik a' lemondás okát: Freire minister a' királynéhez menvén, aláírás végett némi decretumokat terjesztett elő, mellyek által némelly személyeknek czimzetek juttattak, Villareal és Miranda urak pedig statustanácsnokokká nevezettek volna ki. A' királyné vonakodott e' decretumokat aláírni, mellyért midön Freire ezen kinevezések alapos szükségét mutogatná, föl pattan a' királyné és sirva fakadva ezen szókkal „ugy én nem vagyok többé királyné, mert nem tehetek saját akaratom szerint, mint elődim tettenek!“ oda hagyja teremét 's a' császárnéhoz megyen elbeszélni neki az esetet. Midön azonban ez a' ministernek fogá pártját 's megvallá, hogy a' királyné valóban igen helytelenül cselekedett, a' királyné egyenest a' vén Ficalho marquisnéhoz ment, ki 's a' több udvari asszony fölindul-

ván a'
hogy a'
ját, 's
korbac'
tanács'
mivel
csáttan'
ben le'
tett d'
egyért'
esetén'
nál jo'
tam.“
dékos'
hoz h'
bizato'
hogy
ban, n'
megeg'
állapít'
hamar'
megm'
rembe'
lépett'
„mért'
zásról'
Freire'
gedjer'
danha'
gyok'
nister'
akarj'
latkoz'
„hogy'
nyug'
27én'
a' dal'
zafi d'
gada'
király'
még'
palota'
kén'
melly'
ő föls'
szerin'
22ike'
litani'
küldj'
lavra'
küldé'
son n'
küldé'
hgge'
zék.

ván a' történeten, szégyen gyalázatnak mondák, hogy a' minister igy merierötetnia' királyné akarátját, 's javaslák, hogy legjobb, ha ő fölsége egy korbácsot vesz 's jól megfenyíti Freire urat. E' tanácsadást a' királyné maga is megmosolyogta, de mivel nyomban reá gróf Villareal kívánt bebocsáttatni 's a' királynét még előbbi fölhevültségben lelvén csak annyit mondott, hogy az említett decretumok iránt a' ministerek valamennyin egyértelműek, sőt tart tőle, nehogy megtagadás esetén mindnyájan elbocsáttatásukat kérjék. „Annál jobb, válaszolt a' királyné, épen ezt akartam.“ Erre marsall Saldanha, ki már akkor szándékosan az udvarban tartózkodott, a' királynéhez hivatott 's az új kormány-összealakításra bízott meg. Saldanha csak egy kikötést tön, hogy t. i. Palmella maradjon meg a' kormányban, mellyre nézve minthogy a' királyné nyomban megegyezett, az új kormány elhatározólag megállapított. Ha Terceira hg. csak öt percz idővel jó hamarébb a' királynéhez, a' régi ministerium megmaradt volna, de elkésvén, midőn a' terembe bocsáttatni kívánt, Saldanha épen akkor lépett ki ugyan onnét, 's kérdezőn Terceirát „mért jöne?“ 's ez még nem tudván semmit a' változásról, „ő fölségét akarom rá birni, ugymond, hogy Freire és Villareal értelmes kívánatainknak engedjen“ „Soha se fáradjon barátom, felelé Saldanha, azon urak már nem ministerek; én vagyok az új kormány elnöke 's megbizva a' ministerség-alkotásra és ha ennél fogva Ön megakarja tartani a' sereg fővezérségét, tessék nyilatkozni.“ Terceira erre csak annyit jelenthetett „hogy jelen pillanatban a' köz jóra és ország nyugalmára nézve kész megtartani hivatalát“ Maj. 27én a' népnek már tudtára esetta' változás 's estve a' daljáték-házban az új kormányt tapssal, hazafi dalokkal, Caetlho ur pedig a' Guarda Avancada kiadója alkalmi versszettel, üdvözlé. A' királyné a' kormányváltozás napján tüstént délután még azon neheztelve hagyá el a' Necessidades-palotát 's Ramalhaoba ment ki Cintra mellé. 29ikén megszemlélni kívánta a' nemzeti őrséget, melly alkalomra a' nép készülteket tön, hogy ő fölségét hazafi pompával fogadhassa.

Ugyan a' Timesnak egy másik levelezője szerint, a' lissaboni spanyol követ még majus 22ikén utasítást vett udvarától, azonnal fölszólítani a' portugáli kormányt, hogy segéd hadat küldjön Spanyolországba. A' kormány erre gróf Lavradiot (másképen dom d' Almeida) Madridba küldé olly utasítással, hogy Londonon és Parisson menvén keresztül, Angliában mind a' seregküldés, mind pedig a' királynénak a' nemoursi hggel összekelése iránt a' kormánnyal értekezék. 29ikén a' kormány a' spanyol udvar ké-

relme tárgyában tanácsot tartván, egyezőleg elhatározá, hogy azonnal 8000 főnyi sereget indított meg két szakaszban a' spanyol határok felé. Fővezérnek ezen sereghöz gen. d'Avilezt emlegették. A' két szakasz másod vezérre nézve Serrao, Nepomuceno, Pizarro és Valdes generálok közt forgott a' választás. — Az angol Courier nem látszik megelégtülve a' portugáli kormányváltozással. „Habár, ugymond, Saldanha hadi érdemei és hazafisága minden részről méltatást érdemelnek is, mindazáltal az új kormányváltozást csak szánakozással tekinthetni. — Az utóbbi kormány tagjai között d. Pedronak legjobb és minden próbát kiállott baráti valának, kik egyszersmind Európának legfölvilágosultabb statusférfaik sorába tartoznak (Freire és Carvalho); nem kedvező jóslat pedig az országra nézve, ha illy férfiak az udvari dámák alattomos fondorlásaik vagy az ifju királyné szerelmi szélszélei miatt egyszerre elbocsáttatnak hivatalikból. Csak egy pillantást kell vetni Spanyolország jelen állapotjára, mingyárt elő fog tűnni, milly veszélyes illy ingadozó időben a' portugáli királyságot a' nép kedvetlenségének vagy mi több utálatának kitenni. Öst. B. A' Nemours hggeli házasság Angliának, ha t. i. régi politikájához hiv akar megmaradni, különben is ellenére lesz.“ — E' házassági szándék ellen a' Morning-Chronicle jun. 11ikéről elhatározóbban ezt közli: „Ministerink előtt épen nem vala titokban a' Lissabonban üzött házassági alkudozás. Sikere az lett, hogy a' ministerség-változás napja reggelén, külügyi statutitoknokunktól hivatalos közlemény érkezett ama' fővárosba, mellynek tartalmáról mind az ottani angol követ lord Howard de Walden, mind az új minister-elnök marsall Saldanha azonnal értesítették. Kinyilatkoztatott e' közleményben, hogy ha e' szándéklott házassági terv teljesedésbe jő, Anglia Portugáliával az eddigi politikai összeköttetést megszünteti; szabadon állhat ugyan a' királyné előtt azután is követni eddig megállapított országlás-irányát, de Anglia együtthatására soha többé ne számítson. Erre még azon nap estve, midőn e' közlemény Lissabonba érkezett, m. Sadanha tudósítá l. Howard de Waldent, mi szerint már ő fölsége a' nemoursi hggel szándéklott házasságtól végképen elállott.

SPANYOLORSZÁG.

Zumalacarreguynak Bilbao ellen (fővárosa Biscayának) nyomuló serege 21 zászlóaljból áll. Valdes siet a' város védelmére. A' lakosok nagy sietséggel erősítik a' várost 's készek elszánt védelmére. Az őrsereg elég számos és jó katonák. Mind e' mellett ha birtokába jut az elenség e' városnak, az igen nagy áldozatjával

fog megeshetni, mert a' vidék környezve van hegyekkel, mellyek jelenleg álgnyakkal megrakva, mind megannyi erőseget képeznek, 's védelemre igen alkalmasok. A' város kikötőjében fekvő angol hadi hajó megértvén az ostromló szándékát, 6 álgnyut rakott ki a' szárazra és 40 legényt a' várost védendőleg. A' francia hajók mezdulatlanul maradtak. Az Election szerint jun. 15ikén a' carlosiak táborszemei már Bilbao előtt állottak, 's erős álgnyuzás hallatszott a' szomszéd helyeken. — Oraa csatavesztése felől Valdes hivatalosan értesíté a' kormányt; a' veszteséget 400 emberre említi, hogy ezen szám az ellenséghez pártolt volna által. Azonban köz értelme a' tudósítóknak, hogy Valdes serege napról napra fogy, nem annyira ütközetek mint szökések 's önkényes elpártolás által az ellenséghez. Legujabban Tolosa és Trevino erősegek is a' carlosiak hatalmába kerültek. — Barcelona körül a' guerillák, Llaudernek minden szemessége mellett is, elfogtak egy tetemes szállítást, mi által 120 mázsa lőpor, 2000 darab ruha, és mintegy 50 öszvér juta kezökre. A' szállítást kísérő cataloniai katonák közül 160 embert vagdaltak le. Junius 7ike éjjelen a' villabai őrség nagyobb része is az ellenséghez ment által. — Gen. Moreno, kinek tavaly Angliában megjelenté oly nagy lármára szolgáltatott alkalmat, ki játszván a' francia rendőrség szemességét, már most Spanyolországban van d. Carlos főszállásán. (E' szerint alaptalan azon minapi hír, hogy Moreno Merinóval egyesült.) — Torenó, a' hadakozás könnyebb intézésére Madritba egy központi fő hadi tanácsot szándékozik összehívni.

OLASZORSZÁG.

A' Constitutionnel Livornóból maj. 25ről következő levelet közöl, de hitelességén méltán kételkedhetni: „Don Miguel álomkorságából fölébredt 's Rómát majus 21én titkon elhagyván Civita-Vecchiában Sully nevű gőzhajóra szállott, 's még az napon tovább utazott Genua felé. Allítják, hogy inas köntösben láttatott Livornóban, 's másnap hasonló öltözetben érkezett Genuába is. Kétségen túl van, hogy szárazon fog hamis útlevelel Turinba menni; onnan Genfba hihetőleg 's végre Hollandiába, hol a' kormányt késznek lelendi segedelmére.“ Az Allg. Ztg. e' levélhez azt adja, hogy egyik levelezője Romából jun. 5ről így ír: „Don Miguel vadászaton van, honnan az idegen lópok nyilván alkalmat fognak venni őt ismételten a' pyrenaei félszigetre szállítani.“ De az újabb tudósítások sem említik Olaszországból e' nagy újságot. —

BELGIUM.

Junius 17ről költ királyi rendelés a' belga tanácsot és képviselőházat aug. 4re hívja össze. —

NÉMETORSZÁG.

A' jun. 9—11ig tartott augsburgi első gyapjuvásár általánosan igen örvendetes sikerű volt. 510 mázsa volt odaszállítva 's jobbadán kapósan kelt el. A' középfinomságút legjobb áron vették 's nem is volt kielégítő mennyiség a' kívánathoz képest, főképp e' gyapjufajból, de a' többiekből sem, a' közönséges durva fűrtút kivéve. A' gyapjuár általánosan véve a' tavalyival megegyezett, t. i. mázsája az igen finomnak 140-150 frt; a' középfinomé 90-120 frt; a' közönségesé 50-70 frt. vala ezüstben. Legtöbb 's alaposb panaszuk volt a' vevőknek, mint nálunk is jobbadán, a' gyapju tisztátalansága ellen, és a' miatt, hogy többnyire a' középfinom 's általában különféle fajú fűrtösszezávaratit, minek vagy az úgy nevezett fajkülönítés 's osztályozásbeli (Sortirung) járatlanság, vagy pedig a' restség itt is, mint egyebütt, sarkalatos oka.

A' bajor király Müller Jánosnak, a' híres történetírónak emléket rendelt régen emeltetni. Az emlék most már kész, 's a' kasseli temetőben fog fölállítatni, hol Müller tetemei nyugosznak. — Frankfurtban nagyon vigyáznak minden idegen, különösen pedig a' kézműves legények viseletére, kikről ujonta ismét gyanakodni kezdenek, hogy politikai mozgásokban vesznek részt. A' bajor király a' nemzeti szellem buzdítására 's nemzeti nagy erények tisztelésére azt rendelé hogy a' kormánya alatt történt fontos státustörténetek 's Bajorországot érdeklő dicső tettek, szokatlan 's az ország, vagy a' tudományok 's emberiség javát tárgyazó 's előmozdító cselekvények saját nemű pénzek által tartassanak fen a' hazai történetek számára köz emlékezetben. Hogy pedig e' történeti emlékezetek a' nemzet közjavává tészenek, egyszersmind azt rendelé, hogy e' pénzek ne csak pénzek legyenek, mellyek úgy is csak kevesek kezibe kerülnek, hanem folyó keletű bajor pénzek, mint az ezüst tallérok, mellyeken már magában a' verés is hirdesse a' fontos történeti dolgot, mellynek örökítésére a' pénz vereték, rövid de a' dolog velejét kimerítő felirással. Ily történeti talért a' király uralkodása alatt már 16 félet vertek. —

Pénzkelet:		A' gabona pesti piaczi ára junius 30án 1835:			
Bécs junius 28kés középár pengő pénzben		pozson. mérő váltó garas	legjobb	középszertő	csukély
Status 5 pC. kötel.	101 $\frac{1}{10}$	Tisztabuza	—	—	106 $\frac{1}{2}$
„ 4 pC.	97 $\frac{2}{5}$	Kétszeres	—	—	—
1820 ^{ki} státuskölca.	—	Roza	96 $\frac{1}{2}$	—	—
1821 ^{ki} „ „	140 $\frac{3}{10}$	Árpa	—	—	—
1834 ^{ki} „ „	583 $\frac{1}{2}$	Zab	—	73 $\frac{1}{2}$	—
Kam 2 $\frac{1}{2}$ pC. kötel.	66 $\frac{1}{2}$	Köles	—	—	—
Bankrézvény	—	Köleskása	—	—	—
Ca. arany pCt. ngio.	—	Kukoricza	96	—	—